

МОТИВИ по НОХД № 141 по описа за 2023 г. на РС - П.

Производството по делото е образувано по внесен от РП – Т., ТО- П. обвинителен акт против В. П. Б., за това, че на 24.03.2023г. в гр. П. е извършил действия на полово удовлетворение с лице от същия пол, ненавършило 14-годишна възраст -П. Б. А., роден на 14.10.2014г., на 8 години- престъпление по чл. 157, ал.4 от НК.

В съдебно заседание, представителя на Районна прокуратура – Т., ТО – П. и частният обвинител П. А., чрез неговата майка и законен представител П. И. О., поддържат повдигнатото обвинение. Пледират подсъдимият да бъде признат за виновен, като му бъде наложено съответното наказание.

Подсъдимият, редовно призован, се явява лично и с адв. Г. Д..

При предварителното изслушване подс. призна фактите, посочени в обвинителния акт, поради което и на основание чл. 372, ал. 4 във вр. с чл. 371, т. 2 от НПК съдът обяви, че при постановяване на присъдата ще ползва самопризнанието му, без да събира доказателства за фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и съдебното производство се проведе по реда на глава XXVII- съкратено съдебно следствие по чл. 370 и сл. от НПК.

Защитникът на подсъдимия моли за наказание, ориентирано към законовия минимум, изпълнението на което да бъде отложено по реда на чл. 66 НК.

В последната си дума подсъдимият не заявява конкретно становище.

След анализ на събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, и обсъди становището на страните, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

Подсъдимият В. П. Б. е български гражданин, с основно образование, неженен, неработещ, неосъждан,

През 2018г. подсъдимият се запознал със свидетелката П. И. О.. След няколко телефонни разговора, св. О. със сина си П. Б. А. посетили с.В., обл. П. където живеел подсъдимия. След няколко дни гостуване, св. О., синът ѝ, и подсъдимия се преместили да живеят в гр.П. където свидетелката имала собствено жилище на ул.“Гагарин“ № 3, вх.В, ет.2, ап.5.

Подсъдимият Б. и св. О. заживели на съпругески начала, като подсъдимият се регистрирал по настоящ адрес в гр. П. на адреса на фактическата си съпруга и започнал работа без трудов договор. Отношенията между детето П. и подс. Б. била като между баща и син.

Подсъдимият спял сам в кухнята, а св. О. със сина си П. и осеммесечното ѝ дете Даниела спели в хола.

На 24.03.2023г., вечерта подс. се прибрал от работа и се почерпил като изпил две двулитрови бири и си легнал. При него в леглото дошъл осемгодишния П. А. и легнал при подсъдимия. Подсъдимият бил легнал да спи гол и детето П. също се съблякло голо и легнало при него.

Подсъдимият взел да милва и гали детето по тялото и най вече по „дупето“. След като се възбудил, подсъдимият си поставил половия член между бузите на дупето на детето П. и започнал да го търка, с цел полово удовлетворение. При това търкане на половия си член, подсъдимият проникнал в ануса на детето. Детето изпитало болка от влизания в ануса му полов член и извикало, че го боли, при което подсъдимият преустановил действията си на полово удовлетворение с дете и двамата заспали в леглото.

На следващи ден детето споделило с майка си, какво е направил подсъдимия с него.

Детето било прегледано от съдебен лекар който не установил видими травматични увреждания, но това не изключвало извършването на блудствени действия с него.

По делото е била назначена Комплексна Съдебнопсихиатрична и съдебнопсихологична експертиза за вменяемостта на подсъдимия, от която се установява, че същият е вменяем и може да носи отговорност за деянието си.

При така установената фактическа обстановка от правна страна се налагат следните изводи:

От обективна страна за съставомерността на деянието по чл. 157, ал.4 от НК е необходимо да е извършено действие на полово удовлетворение или полово сношение,

двете лица да са от един и същи пол /деец и пострадал/, пострадалият да е лице ненавършило 14 години.

Субект на наказателната отговорност може да бъде всяко наказателно отговорно лице.

По делото не са установени доказателства, даващи основание да се изключи вменяемостта и с оглед пълнолетието на подсъдимия, съдът приема, че той е годен субект на наказателна отговорност по смисъла на чл. 31, ал. 1 НК.

Подсъдимият е осъществил изпълнителното деяние действие на полово удовлетворение с целенасочени и координирани действия - поставил половия член между бузите на дупето на детето П. и започнал да го търка, с цел полово удовлетворение. При това търкане на половия си член, подсъдимият проникнал в ануса на детето. Тези действия по своето естество са действия на полово удовлетворяване от страна на подсъдимия. Подсъдимият и пострадалият са лица от един и същи пол – мъжки. Пострадалият П. Б. А. е роден на 14.10.2014г. и към момента на деянието не е навършил 14 години.

От субективна страна е необходимо деянието да е извършено с пряк умишъл.

От установената в хода на съдебното следствие фактическа обстановка и от обективизираните действия на подсъдимия следва извода, че към момента на деянията е действал с пряк умишъл. Той е съзнавал обществено опасния характер на деянието, предвиждал е обществено опасните последици и е искал настъпването им. Съзнавал е какъв е характера и естеството на извършените от него действия, че същите са действия на полово удовлетворение, че лицето спрямо което са извършени действията е под 14 години, преследвал е и конкретна пряка цел, респ. подсъдимият е съзнавал всички обективни признаци от състава на престъплението.

По вида и размера на наказанието:

За престъплението по чл. 157, ал. 4 от НК, към датата на инкриминираното деяние, законът предвижда наказание “лишаване от свобода” от две до шест години. При определяне вида и размерна на наказанието “лишаване от свобода”, съдът прие като смекчаващи вината обстоятелства, чистото съдебно минало на дееца, характерът на извършените действия на полово удовлетворяване, които са с по-нисък интензитет в сравнение с други подобни случаи, както и факта, че след като подсъдимият е разбрал, че причинява блока на детето се е отказал от по-нататъшни действия.

Като отегчаващи вината обстоятелства съдът прие, че подсъдимият се е възползвал от факта, че обитават с пострадалия едно домакинство, както и от близостта си с детето, което го е приемало като баща.

От горното следва, че на подсъдимия следва да се наложи наказание над средния размер / 4 години /, съответно на извършеното деяние и с оглед постигане целите на чл. 36 НК

Съдът прие, че в случая от една страна е необходимо, а от друга достатъчно на подсъдимия да бъде определено наказание в размер на четири години и шест месеца “лишаване от свобода”, което на осн чл. 58а, ал. 1 от НК намали с 1/3 и наложи на подсъдимия наказание лишаване от свобода от три години, което на основание чл. 66, ал. 1 НК отложи с изпитателен срок от пет години.

По разноските

На основание чл. 189, ал. 3 НПК съдът осъди подсъдимия да заплати в полза на ОД на МВР – Т., сумата от 1925.60 лв. вознаграждения на вещи лица по досъдебното производство.

По веществените доказателства:

Съдът постанови вещественото доказателство 1 бр. CD съдържащ аудиозапис, да се съхранява с делото до неговото унищожаване.

Воден от горното, съдът постанови присъдата си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: